

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Sedmíkovou ve věci žalobce **P. J.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, Křížová 25, Praha 5, o invalidní důchod, o žalobě žalobce do rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 9. 5. 2011 čj. „x“, t a k t o :

- I. **Rozhodnutí žalované ze dne 9. 5. 2011 čj. „x“
s e z r u š u j e a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Předmětem žaloby učinil žalobce rozhodnutí správního orgánu (žalované) označené ve výroku. Uvedeným rozhodnutím zamítla žalovaná námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. „x“ ze dne 18. 1. 2011. Ta svým rozhodnutím snížila žalobci invalidní důchod podle § 39 odst. 2 písm. a) zák.č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDP), a to dle článku II bodu 13 věty první zák.č. 306/2008 Sb., kterým se mění výše citovaný zákon a některé další zákony tak, že od 20. 2. 2011 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně náleží žalobci invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně ve výši dosud pobíraného invalidního důchodu.

V rozhodnutí odkázala na výsledek posouzení zdravotního stavu žalobce zjištěný v řízení o námitkách, podle kterého žalobce není invalidní dle § 39 odst. 1

zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen ZDP), neboť u něho nebyla nadále zjištěna invalidita třetího stupně, nýbrž toliko invalidita prvního stupně dle § 39 odst. 2 písm. a) téhož zákona. V obsahu odůvodnění rozhodnutí podrobně popsala průběh správního řízení včetně výsledků posouzení zdravotního stavu žalobce a odkazu na aktuální právní úpravu vztahující se na daný případ.

V následně podané žalobě vyslovil žalobce pochybnosti o správnosti a objektivitě doposud provedeného posouzení svého zdravotního stavu. Podrobně popsal své zdravotní problémy mající původ ve stavu po izolované dislokované fraktuře kondylu v důsledku úrazu ze dne 12. 11. 2008, přičemž závažnost zdravotních potíží lze dokladovat lékařskými zprávami. Poukázal na omezení hybnosti krční páteře, poruchy hybnosti části jazyka, neklidný spánek rušený silnými bolestmi, které je nucen tlumit dávkami analgetik, přičemž tyto problémy jsou doprovázeny zvýšenou únavou. Žádal krajský soud o přezkoumání rozhodnutí žalované s přihlédnutím ke všem namítaným a odbornými zprávami doloženým skutečnostem.

S ohledem na charakter sporu, kdy se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, navrhla žalovaná v souladu s ust. § 4 odst. 2 zák.č. 582/91 Sb.doplnit dokazování o posudek Posudkové komise ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen PK MPSV).

Dle ust. § 75 odst. 1 zák.č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s.ř.s.) při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Krajský soud o žalobě rozhodoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 s.ř.s. přičemž vycházel jak z informací uvedených žalobcem, tak především z obsahu správního spisu žalované (lékařské dokumentace OSSZ, dávkového spisu žalované) a již zmiňovaného posudku PK MPSV, který byl pro účely soudního řízení vypracován 14. 10. 2011 a s jehož obsahem byly obě strany sporu seznámeny před jednáním ve věci samé. Při jednání žalobce setrval na svých námitkách a důkaz nově zajištěný soudem, tedy posudek PK MPSV, považoval za přiměřeně objektivní posouzení svých zdravotních problémů. Zástupkyně žalované s přihlédnutím k výsledku doplněného dokazování ponechala rozhodnutí na úvaze krajského soudu.

Přezkoumávanému rozhodnutí předcházel tento soudem zjištěný skutkový stav:

na základě žádosti žalobce o invalidní důchod uplatněné dne 18. 11 2009 posoudila jeho zdravotní stav dne 16. 12. 2009 lékařka Okresní správy sociálního zabezpečení v Hradci Králové (dále jen OSSZ). Na základě shromážděných lékařských zpráv konstatovala, že u žalobce je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu stav po dislokované fraktuře levého kondylu v důsledku úrazu ze dne 12. 11. 2008, dále byl diagnostikován těžký cervikokraniální syndrom a

nedostatečně korigovaný systémová hypertenze. Měla k dispozici výsledky od specialistů a nejzávažnější postižení zařadila do kapitoly XV, oddílu F, položky 3, písm. c) příl. č. 284/1995 Sb., v platném znění se stanovením 70% míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti. Zdravotní stav žalobce tak odpovídal plné invaliditě dle § 39 odst. 1 písm. a) zák. č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, v platném znění, resp. ve znění platném do 31.12.2009 (dále jen ZDP) a to s datem vzniku 27. 8. 2009. Následně byl žalobci rozhodnutím žalované ze dne 28. 4. 2010 přiznán od 1. 9. 2009 plný invalidní důchod.

Dne 5. 1. 2011 následovala kontrolní prohlídka uskutečněná lékařkou OSSZ. Lékařka měla při posuzování zdravotního stavu žalobce k dispozici dokumentaci praktického lékaře MUDr. Bezděka a dále v době posouzení časově aktuální nálezy odborných lékařů z oboru neurochirurgie, neurologie a oddělení ambulance léčby chronických bolestí. Z doložených lékařských zpráv konstatovala, že se u žalobce i nadále jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav v důsledku úrazu páteře, funkčně jej označila za středně těžké postižení, které odpovídá zařazení do kapitoly XIII, oddílu E, položky 1, písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. se stanovením míry poklesu pracovní schopnosti v rozsahu 40%. Okolnosti po použití postupu dle § 3 a 4 citované vyhlášky neshledala a uzavřela, že u žalobce se nadále jedná o invaliditu toliko I. stupně, tedy o invaliditu dle § 39 odst. 2 písm. c) ZDP v platném znění. Změnu v posouzení stanovila dnem 5. 1. 2011, přičemž v posudku důvody změny v posouzení zdravotního stavu žalobce žádným způsobem neobjasnila.

Výsledkem tohoto kontrolního posouzení bylo rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení čj. „X“ ze dne 18. 1. 2011, jehož obsah byl již specifikován v prvním odstavci.

Žalobce zareagoval námitkami podanými dne 16. 2. 2011, ve kterých vyslovil s výsledkem posouzení svého zdravotního stavu nesouhlas. Poukázal na dlouhodobě nedobrá zdravotní stav s rizikem jeho postupného zhoršování. Zdůraznil, že pro trvalí bolesti krční páteře je nucen užívat tlumící léky na bolest, což je doprovázeno ospalostí a únavou. Dané problémy se logicky negativně promítají do jeho pracovních schopností.

Na podané námitky žalobce reagovala žalovaná postupem dle § 88 zák. č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění. Kontrolní posouzení zdravotního stavu žalobce pro účely řízení o námitkách provedla lékařka lékařské posudkové služby (pracoviště pro námitkové řízení) v Hradci Králové dne 28. 4. 2011. Vycházela ze zdravotní dokumentace a původních lékařských zpráv odborníků a nově doloženým psychologickým vyšetřením provedeným PhDr. Otterovou ze dne 14. 4. 2011. Po jejich vyhodnocení potvrdila správnost posudkového závěru lékařky OSSZ. Ani v tomto případě krajský soud v posudku nenalezl vysvětlení důvodů, pro které bylo přistoupeno ke snížení stupně invalidity žalobce. Výsledek tohoto posouzení se stal následně podkladem pro rozhodnutí o námitkách, které je předmětem soudního přezkumu.

V § 26 ZDP se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pro účely tohoto zákona považuje nepříznivý zdravotní stav, který podle poznatků lékařské vědy má trvat déle než jeden rok. Současně krajský soud ještě jednou odkazuje na text § 75 odst. 1 s.ř.s., kdy při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak ostatně žalobkyni poučil v průběhu soudního řízení.

Podle § 39 odst. 1 ZDP je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle odst. 2) písm. b) téhož ustanovení se jedná o invaliditu druhého stupně, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %.

Krajský soud vyžádal pro účely přezkumného řízení posouzení zdravotního stavu žalobce a to od PK MPSV, která jej vypracovala dne 14. 10. 2011. Komise jednala v řádném složení, kdy jedním z jejích členů byla lékařka – specialista z oboru neurologie. Při posuzování komise vycházela ze shromážděných a v tomto odůvodnění uvedených podkladů včetně záznamů obsažených ve spise praktického lékaře MUDr. B. a rovněž neurologických nálezů, které popisovaly vývoj zdravotního stavu žalobce v průběhu roku 2011 (zprávy neuroložky MUDr. Š. ze dne 2. 3. 2011, 20. 7. 2011 a 11. 10. 2011). V posudku je popsána rodinná i osobní anamnéze včetně objektivně zjištěných zdravotních potíží, neboť žalobce byl při jednání přešetřen specialistou z oboru neurologie.

Za rozhodující zdravotní postižení označila PK MPSV i nadále stav po zlomenině levého kondylu týlní kosti s následným ochrnutím podjazykového nervu a části postranního smíšeného systému vlevo s přetrvávajícím cervikokraniálním syndromem s iritací krční sympatiku a s těžkým dynamickým blokem krční páteře jako důsledek úrazu z roku 2008. Byl zjištěn těžký dynamický blok hybnosti krčního úseku páteře včetně poruchy statiky tohoto úseku páteře, přetrvávající bolesti v oblasti krční páteře a lehce omezená pohyblivost jazyka. Nebyly ovšem zjištěny žádné známky ochrnutí horních končetin, hybnost končetin plně zachována včetně hybnosti všech kloubů. Rovněž tak nebylo diagnostikováno postižení psychiky. Rozhodující onemocnění komise zařadila do kapitoly XIII, oddílu E, položky 1 písm. c) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. a stanovila 40% míru poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti, tedy ve shodě s původními posudkovými závěry, nicméně využila možnosti navýšit tuto základní sazbu o 10% dle § 3 citované vyhlášky, neboť žalobce není schopen využívat dosaženého vzdělání a rovněž tak není schopen vykonávat dosavadní zaměstnání.

Komise pro úplnost a přesvědčivost posouzení následně objasnila, že původní posouzení žalobcova zdravotního stavu provedené v roce 2009 hodnotí jako posudkový omyl s výrazným nadsazením žalobcových problémů. Zdůraznila, že nebyly prokázány těžké parézy, svalové atrofie či těžká výpadová symptomatologie. Přiznání plné invalidity je pro absenci výše uvedených skutečností proto nutné považovat za posudkový omyl. Stejně tak nesprávné a obsahu zpráv lékařů specialistů je nicméně i posouzení v řízení o námitkách, kdy nebylo zohledněno

těžké omezení hybnosti krčního úseku páteře, při kterém zdravotní stav žalobce odpovídá II. stupni invalidity.

Uzavřela, že se u žalobce jedná o invaliditu dle § 39 odst. 2 písm. b) ZDP v platném znění, tedy o invaliditu druhého stupně s datem vzniku 5. 1. 2011. Při zjištěném zdravotním stavu je schopen vykonávat výdělečnou činnost s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti, v podstatně menším rozsahu a intenzitě.

Krajský soud vyhodnotil zjištěný skutkový stav a při svém rozhodování vycházel ze závěrů přijatých PK MPSV, jejíž velmi podrobný, přehledný a náležitě odůvodněný posudek považoval za zcela přesvědčivý. Komise se zabývala vývojem základního onemocnění žalobce, kterým je pórakový stav krční páteře a jasně se vyjádřila k průběhu a výsledkům předchozích posuzování. Odkazem na vždy – míněno k datu konkrétního posuzování žalobce – aktuální zprávy specialistů objasnila své stanovisko k jednotlivým dosud přijatým posudkovým závěrům. Připojila i logické vysvětlení důvodů, pro které označila výsledek posouzení v roce 2009 za posudkový omyl. Rovněž srozumitelně vyargumentovala důvody, pro které využila zákonné možnosti navýšit procentní míru poklesu pracovní schopnosti. Komise tak za přítomnosti odborného lékaře z oboru neurologie uzavřela a jasně odůvodnila, že se u žalobce jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který z důvodů již objasněných k datu vydání rozhodnutí odpovídal invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2, písm. b) ZDP v platném znění.

Náležitě odůvodněný výsledek posouzení vycházející z lékařskými zprávami podloženého zdravotního stavu žalobce koresponduje rozhodovací činnosti krajských soudů i Nejvyššího správního soudu v Brně (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 8. 2003, čj. 3 Ads 7/2003-42, publikován pod Ej 162/2003, který uvádí: *„Důvodem zániku plné invalidity nemusí být vždy jen zlepšení zdravotního stavu, ale i stabilizace zdravotního stavu, neboť sama stabilizace dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu spojená s adaptací člověka na situaci vyvolanou například zdravotním postižením může vést k obnovení pracovní schopnosti ve vymezeném rozsahu (§ 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění).“*

Jasný pohled na předmět sporu proto poskytl již výše popsany posudek PK MPSV, dle jehož náležitě odůvodněných závěrů, které mají oporu ve zprávách lékařů specialistů, odpovídal k datu vydání rozhodnutí žalované zdravotní stav žalobce invaliditě druhého stupně dle § 39 odst. 2, písm. b) ZDP s datem vzniku 5. ledna 2011. Krajský soud proto považoval za správné a popsané důkazní situaci odpovídající napadené rozhodnutí žalované zrušit pro vady řízení spočívající v nedostatečně zjištěném skutkovém stavu a vrátit jí věc k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s.ř.s.). V něm žalovaná vydá nové rozhodnutí, přičemž bude povinna zohlednit výsledky posouzení obsažené v posudku PK MPSV (§ 78 odst. 5 a 6 s.ř.s.).

Výrok o nákladech řízení vychází z ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Úspěšný žalobce náhradu nákladů řízení nežádal.

P o u č e n í :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti pravomocnému rozhodnutí je přípustná kasační stížnost, kterou lze podat z důvodů a za podmínek uvedených v § 102 a násl. s.ř.s. ve lhůtě dvou týdnů po doručení rozhodnutí.

Kasační stížnost je třeba podat ke Krajskému soudu v Hradci Králové. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Nejvyššího správního soudu v Brně, který o ní bude rozhodovat. Nemá-li účastník vysokoškolské právnické vzdělání, musí být zastoupen advokátem.

V Hradci Králové dne 14. prosince 2011

JUDr. Marcela Sedmíková, v.r.
samosoudkyně